

The Holy See

PAPIEŻ FRANCISZEKANIOŁ PAŃSKI Plac św. Piotra

Niedziela, 18 października 2020 r. [\[Multimedia\]](#)

Drodzy Bracia i Siostry!

Ewangelia tej niedzieli (Mt 22, 15-21) ukazuje nam Jezusa borykającego się z obłudą swoich przeciwników. Prawią Mu wiele komplementów – na początku wiele komplementów – lecz potem zadają podchwytliwe pytanie, żeby Go postawić w kłopotliwej sytuacji i zdyskredytować wobec ludu. Pytają Go: „Czy wolno płacić podatek cesarzowi, czy nie?” (w. 17), to znaczy płacić świadczenia cesarzowi. W tamtym czasie w Palestynie panowanie imperium rzymskiego było źle tolerowane – i jest to zrozumiałe, byli najeźdźcami – również ze względów religijnych. Dla ludności kult cesarza, podkreślany także przez jego wizerunek na monetach, był zniewagą dla Boga Izraela. Rozmówcy Jezusa są przekonani, że ich odpytywanie nie ma alternatywy – albo „tak”, albo „nie”. Czekali, bo byli pewni, że właśnie tym pytaniem zapędzą Jezusa w kozi róg i wpadnie w ich pułapkę. On jednak zna ich przewrotność i wymyka się z sideł. Prosi ich, żeby Mu pokazali monetę, monetę, którą płacone były podatki, daniny, bierze ją do ręki i pyta ich, czyj wizerunek jest na niej wybity. Oni odpowiadają, że cezara, czyli imperatora. Wówczas Jezus odpowiada: „Oddajcie więc cesarzowi to, co należy do cezara, a Bogu to, co należy do Boga” (w. 21).

Dając taką odpowiedź, Jezus staje ponad polemiką. Jezus zawsze jest ponad. Z jednej strony uznaje, że danina należna cesarzowi winna być płacona – dotyczy to również nas wszystkich, podatki winny być płacone - bowiem wizerunek na monecie jest jego; ale przede wszystkim przypomina, że każdy człowiek nosi w sobie inny wizerunek – nosimy go w sercu, w duszy – wizerunek Boga, i dlatego każdy z nas winien jest swoje istnienie, swoje życie Jemu i tylko Jemu.

W tym orzeczeniu Jezusa zawiera się nie tylko kryterium rozróżniania sfery politycznej i sfery religijnej, ale ujawniają się jasne wskazania co do misji wierzących wszystkich czasów, także dla nas dzisiaj. Płacenie podatków jest obowiązkiem obywateli, podobnie jak przestrzeganie słusznych praw państwa. Zarazem konieczne jest potwierdzanie prymatu Boga w ludzkim życiu i w historii przez przestrzeganie prawa Bożego w tym, co do Niego należy.

Z tego wynika misja Kościoła i chrześcijan – mówienie o Bogu i dawanie o Nim świadectwa mężczyznom i kobietom swoich czasów. Każdy z nas ze względu na chrzest jest powołany do tego, by był w społeczeństwie żywą obecnością, nasycał je Ewangelią i życiową limfą Ducha Świętego. Trzeba angażować się z pokorą i zarazem odważnie, wnosząc swój wkład w budowanie cywilizacji miłości, w której panują sprawiedliwość i braterstwo.

Niech Najświętsza Maryja pomaga wszystkim unikać wszelkiej obłudy i być uczciwymi i konstruktywnymi obywatelami. I niech wspiera nas, uczniów Chrystusa, w misji dawania świadectwa, że Bóg jest centrum i sensem życia.

Po modlitwie *Anioł Pański*:

Drodzy bracia i siostry, dzisiaj obchodzimy Światowy Dzień Misyjny, którego tematem są słowa: „Oto ja, poślij mnie. Tworzący więzi braterstwa”. Ładne jest to słowo „tworzący więzi” - każdy chrześcijanin jest wezwany do tego, aby był twórcą więzi braterstwa. Są nim w szczególności misjonarze i misjonarki – kapłani, osoby konsekrowane i ludzie świeccy – którzy zasiewają Ewangelię na wielkim polu świata. Módlmy się za nich i konkretnie ich wspierajmy. W tym kontekście pragnę podziękować Bogu za tak bardzo oczekiwane uwolnienie o. Piera Luigiego Macallego... - pozdrówmy go tymi oklaskami! - który został porwany dwa lata temu w Nigrze. Cieszy nas także to, że wraz z nim zostało uwolnionych troje innych zakładników. Nadal módlmy się za misjonarzy i katechetów, również za tych, którzy są prześladowani i porywani w różnych częściach świata.

Pragnę skierować słowa otuchy i wsparcia do rybaków, zatrzymanych ponad miesiąc temu w Libii, oraz do ich rodzin. Zawierzając się Maryi, Gwieździe Morza, niech żywią nadzieję, że wkrótce będą mogli uściskać swoich bliskich. Modłę się także w intencji rozmaitych prowadzonych aktualnie rozmów na szczeblu międzynarodowym, ażeby były znaczące dla przyszłości Libii. Bracia i siostry, pora powstrzymać wszelkiego rodzaju konflikty i sprzyjać takiemu dialogowi, który doprowadzi do pokoju, do stabilizacji i do jedności kraju. Pomódlmy się razem w milczeniu za rybaków i za Libię.

Pozdrawiam was wszystkich, rzymian i pielgrzymów z różnych krajów. W szczególności pozdrawiam i błogosławię z serca wspólnotę peruwiańską w Rzymie, która zgromadziła się tutaj z otaczającym czcią wizerunkiem *Señor de los Milagres*. Oklaski dla wspólnoty peruwiańskiej! Pozdrawiam wolontariuszy z Włoskiej Organizacji Ochrony Zwierząt i Praworządności.

I wszystkim życzę miłej niedzieli. Proszę, nie zapominajcie modlić się za mnie. Dobrego obiadu i do zobaczenia!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana